

VĚTRNÍK

11.10.1992

deník divadelní přehlídky KRAKONOŠŮV DIVADELNÍ PODZIM

Zázrak? Zázrak!

Včerejší hezký den zajisté přispěl k dobré náladě všech skalních i přivandrovalých Vysočáků. Množství lidí se shromáždilo před divadlem, aby spolu s Krakonošem pozdravilo soubor z Bystřice u Benešova, letošního nejstaršího účastníka vysocké přehlídky. Vždyť ode dne, kdy přijeli prvně do Vysokého, uplynulo už 7.298 dní.

Vždyť je to vlastně zázrak. Zázrak je, že hrajeme divadlo, že si ho můžeme zahrát nebo jej uvidět i tady, že si o něm můžeme povídat, že se můžeme setkávat, zažít společně leccos zajímavého i spáchat nějakou tu lotrovinu.

Kdykoliv se ocitnu ve Vysokém a Krakonoš vystoupí na balkón, mám pocit svátku. Kdykoliv vidím Vrabčáky (kteří se mimochodem výrazně omladili - vždyť někteří tanečníci ještě určitě donedávna neuměli chodit), zdá se mi, že je o budoucnost divadla a podobných aktivit postaráno. Alespoň tady ve Vysokém určitě.

Dobře jsme včera zahájili. Tak ať se nám všem společně ten týden vydaří!

V 19. hodin se v malém sále sešli k uvítacímu přípitku pořadatelé přehlídky, sponzoři, členové poroty, lektori kursů a vůbec všichni, kteří letošní ročník KDP mají na svědomí. Přijela i paní dr. Malcová, ředitelka odboru osvěty MKČR spolu s paní Fulínovou z téže instituce. Zahájení se zúčastnil i představitel Nadace A. Švehly, jejíž příspěvek umožnil rovněž uspořádání letošního ročníku KDP.

-ex-

dnešní program

9:00 rozborový seminář malý sál

11:00 schůze PV kužárna

13:00 rozloučení DS Bystřice

13:30 kurs praktické režie PZ

13:30 vítání DS Ořechov MÚ

14:00 vítání DS Ořechov Krakonoš

14:30 vítání DS Krakonoš MÚ

16:00 Ořechov: Jirásek, Peška
Lucerna19:30 Ořechov: Jirásek, Peška
Lucerna

21:00 zasedání poroty kužárna

21:00 kurs praktické režie

21:30 posezení DS Ořechov

Recenze

Šťastným vykročením hlavního programu letošního Krakonošova divadelního podzimu bylo představení Divadelního souboru SKS z Bystřice u Benešova. Zkušený soubor si tentokrát zvolil k nastudování Patrickovu hru **Rajčatům se letos nedaří**.

Hry amerického autora Johna Patricka jsou řemeslně dobře zvládnuté, se smyslem pro situační i verbální komiku, s kvalitně vystavěnými dialogy. Oscilují na ostří žánru tragikomického: pod slupkou komedie je skryt smutný tón, týkající se úniku ze společnosti, možnosti či nemožnosti zrealizování tohoto záměru. Také Myra Marlowová z této hry zjistí, že vlastně není kam utéci.

Jako ostatní Patrickovy hry, i tato je oblíbena u ochotníků a bývá často hrána: jednak je přitažlivá pro diváky a jednak poskytuje zajímavé herecké příležitosti především ženské části souboru (a souborů s převahou žen je немало). Ne každý se ovšem vyrovná s tímto úkolem tak solidně jako soubor bystřický.

Pravda, temporytmus inscenace není úplně v pořádku: u některých postav dochází k nenaplněným prodlevám v dialogu (Kora, Reba) – a to hrám tohoto typu nesvědčí. Na druhé straně se bystřická inscenace může opřít o kvalitní herecký výkon Marie Neradové, jež Myra Marlowová prakticky nesleze s jeviště a je hybným motorem celé inscenace. Postavu má promyšleně vystavěnu, postupně gradovány jednotlivé sekvence až k situaci, kdy už skutečně neví jak dál – a tak si vymyslí dementní sestru. Zvládá polohy komediální i ony smutné tóny, které nechá tu a tam ve správné míře problesknout. A vezmeme-li v úvahu, že je Marie Neradová pod inscenací podepsána jako režisérka, byť s asistencí Ludvíka Němce staršího, pak je výsledek dvojnásob úctyhodný.

Rovnocenným partnerem Myry je Piney Ludvíka Němce mladšího, který rovněž zvládá obě polohy textu a předkládá nám zajímavý charakter poněkud mentálně upozaděného, nicméně živočišně lidsky působícího hromotluka. Jejich vzájemné scény a dialogy patří k nejpůsobivějším místům inscenace.

Poněkud problematická je scénografická složka inscenace. Zatímco kostýmy pomáhají výstižně dokreslovat charaktery postav, scéna sice splňuje základní funkci v tom, že umožňuje hercům představení odehrát, nicméně nikterak jim v tom nepomáhá. O ničem nevypovídá, postrádá atmosféru a poněkud tak narušuje příznivý dojem z celku. Naštěstí – pro soubor i pro diváky – ne příliš.

(Ze zasedání poroty zaznamenala Alena Exnarová)

Po (doteky)

Ještě naše drobná omluva Pavlu Horovi: obleky nezastavil, právním výboru diskuse, proč ale opravdu zapomněl. A to díky tomu, že v Praze sháněl a sehnal názor, že je třeba, aby byla pozdě nedostatkovou červenou rota dobře i na dálku vidět, becherovku, bez níž bychom byli u některých bujňou fantazií vyochuzení o červánky a další dobré míchané nápoje, které se v posledních letech tolik osvědčily.

Větrov:

snídaně od 8 – 9 hodin
oběd od 12 do 13 hodin
večeře od 18 do 19 hodin

Když tajemnice poroty Mirka Císařová obdržela včera kytičky k označení poroty, začala v pří-
vku jsou tak výrazně červené. Věcný
názor, že je třeba, aby byla po-
dobře i na dálku vidět,
fantazií vy-
neobstál.
se
se
Zatímco Vlastíkovi Ondráčkovi se
" rudá záře nad Klad-
nem, Mirka horovala pro rudí
khméry. Jak byl tento spor nako-
nec vyřešen, nepodařilo se nám
dosud zjistit.

-ex-

A přece svítí!

Pohovor s ořechovským sou- výročí - tuším, že dvanácté. borem (před jeho dnešním vystou- Takže jsme rozhodili síť a kro- pením) pojme trochu netradič- mě toho, co už je pro nás ně. Totiž globálně. Mluvil jsem samozřejmě, jako že se účastníme s několika jeho členy v průběhu vítání, budeme mít na starosti odpoledne i večera, mluvil jsem společenské večery. Ale účastní- s nimi o letošním Hronovu, mlu- ci Vysokého přijdou o to štěstí vím s nimi vůbec a s Vlastíkem vidět každý den Hlávku a Ondráč- Peškou zvlášť, prostě tento roz- ka jako loni při posezeních se hovor je totální, globální, tak soubory - bude se nás totiž říkajíc pragmaticko intuitivní. střídat víc.

Dělat divadlo po Ořečovsku Další věcí je pak samozřejmě je již fenomén, který už nikdo večer Vobskočáku. Tentokrát jsme jinak nerozmotá. Je to jev a je na to dokonce dostali zvláštní to stav. Vlastík Peška jako pro- večer, 19.30 ve středu. Vobsko- fesionální režisér, spíše uplat- čák a jeho hosté - už to samo ňuje ořečovskou poetiku mezi o sobě něco říká. Nebudou tam profesionály, než aby ořečovské jenom členové Vobskočáku, přive- cpal do profesionálních přihrá- zeme sem vítěznou jednoaktovku dek. ze Želče, a sice Mirek Rada

Divadlo je věc radosti, ni- s Jarkou Mikešovou přijedou koliv ducha. Toho bychom se měli s Aldo Nikolajem, má to krásný podržet pokud nemusíme být názov: Dvacet roků, pět měsíců, z umění právě živi dvacet sedm dní. Tak se to a nechceme-li otrávit okolí. jmenuje. Potom bude poprvé na Vy- K tomu účelu se hodí cokoliv, sokém balět! Labutí jezero! demonstrace je právě předmětem A sice moravské, z Němčic. Ještě každého opusu Ořečovských. Vy- jsem to neviděl, ale těším se na myslet lípu v Lucerně je stejně to. Speciálně pro tento účel to vážný úkol jako zplodit moravs- připravovali. No a potom Jirka kou ústavu. Jenže to nemusejí Hlávka konečně dopsal dlouho dělat titíž lidé. (V Ořečově slibovanou pohádku Sněhurka bylo vždycky dobře). Navíc ješ- a pět trpaslíků. Sněhurka a pět te, mám zprávy, že to na jih od největších trpaslíků na světě, Brna nesmrdí ani referendem.

Ořečov je Ořečov, ať bu- tak nějak se to jmenuje. To bude věc, která se teprve tady bude de hrát cokoliv, bude hanba, zkoušet. Takže má Jirka co dělat, když u toho nebudeme. Na Vyso- aby to dohnal, protože mi včera kém, na Hronově, dejme si na ně večer říkal, že z textů, které pozor, Peškovo vojsko ví, jak na rozeslal, se mu asi dva ty ptáčky a z kuchyně se nedoz- vrátily. Takže má nejspíš jenom víte nic i kdybyste je půl hodi- tři trpaslíky.

No a potom se samozřejmě za- pojujeme ještě do dalších prací okolo. S bramborama už tolik práce nebývá, to už se jenom vy- píchávají očka. Ve čtvrtek počí-

-ag-

Vobskočák připraven

Ještě v poměrně ztichlém ma- lém sále Krakonoše jsem včera odpoledne přepadla vobskočáckého generálního ředitele v.v. Vlas- tíka Ondráčka, aby nám nastolil perspektivy:

"I letos jsme se připravili a připravujeme na Vysoké velmi ně řadový sponzor jako každý ji- ný, jenže tady nebudeme nikde

táme s tím, že přebouráme hle- diště a zase ho dáme do původní- ho stavu - kvůli Láďovi Valešovi a těm jeho třem nánám, co si ne- uměly koupit lístek do Moskvy.

Myslím, že to je práce jak na kostele. - Jo! Ještě jednu věc jsme letos udělali!! Vobskočák bude letos jako sponzor! Normál- ně řadový sponzor jako každý ji- ný, jenže tady nebudeme nikde

vyvěšení. Rozeslal jsem každému
členu Vobskočáku takovou výzvu,
hned se složenkou samozřejmě. Už
před měsícem, když jsem tu byl
naposledy, měli jsme dva tisíce
a jsem zvědav, kolik toho tam
bude teď. (Určitě zveřejníme!
-pozn.red.) I těch pár korun,
které jsme sehnali, i to je dob-
ré. Nemusí pršet, jen když ka-
pe!"

Vzhledem k tomu, že vzorná
krakonošácká obsluha právě při-
nesla Vlastíkovi na dálku vonící
polévku, spolkla jsem další
otázky a popřála mu dobrou chuť.
Bezťak se tu nevidíme naposled!

-ex-

*Naše zmatky
aneb Zdokonalujeme se*

Tak tenhle předcházející roz-
hovor měl vyjít už včera. Byl
dokonce včas natočen a přepsán.
Leč zapomenut na disketě. Neboť
jsme totiž oproti loňskému roku
opět mírně inovovali, a sice ve
snaze zkrátit poněkud práci na
Větrníku, která nám při přepiso-
vání a formátování materiálů na
počítači trvala často až do čas-
ných vranních hodin. Takže letos
máme místo dvou psacích strojů
pouze jeden a místo toho druhého
počítač, na němž některé mate-
riály přímo píšeme, nahrajeme na
disketu a přineseme Pepíkovi na
jeho počítač ke konečné úpravě
a poskládání článků v celek.

Kýženého cíle se nám podařilo
dosáhnout a dobu přípravy Větr-
níku o něco zkrátit. Teď ještě
uvést paměť počítače do souladu
s naší. Pilně na tom pracujeme.

-ex-

Vobskočáci, pozor!

Bude hromadění!

V pátek v 17 hodin!

Ještě vám to připomeneme.

(neplacená inserce

- centimetr za centimetr)

cm² za cm bechera-nejde o koruny

strana 4

Báseň první -Bystřičko rajčatová

Rok uprchnul jako voda
podzim už je tady
Přišel čas kdy zmírali jsme
po divadle hlady
listí se zas obarvilo
do červena do zlata
a nás čeká tento týden
divadla žeň bohatá

Dorazil jsem na Vysoké
meruňku si dal
čímž jsem své básnické střevo
trochu poškloural
a už je tu veršování
z představení prvního
mělo býti šlávou psáno
z rajčete červeného

Skoro vlastně jako doma
jsou přátelé z Bystřice
a musím říct že je rádi
vidíme vždy velice
těšíme se vždycky co nám
na jevišti navaří
letos říkaj že se jaksí
rajským příliš nedaří

V nadupaném sále byly
vidět jasné líce
začali jste nám to zotra
je to prostě špice
až znavení ale šťastní
se na place sejdetě
jistě s námi na zdraví
si sklenky rádi zvednete
Brácho, vpuď se!!

Tak vám za to představení
ze srdíčka děkuju
a ať vám to furt tak hraje
za nás všecky vinšuju
snad i Krakonoš vám tleskal
jak se mu to líbilo
prostě hráli jste jak bozi
všem nám bylo přemilo
.. a zase chrápe.

Dívallo prasecky krásný
dali jste nám první den
budem na něj vzpomínat si
za rok jako za týden
a až něco nového si
připravíte pro nás zas
přiďte však jste tu doma
přejem k tomu zlomte vaz

.. a nepřestal - mlask.

Za Otakarem Roubínkem

Pamatujeme ho jako předsedu odborné poroty jednoho z nedáv-
ných ročníků Vysocké přehlídky.
Pamatujeme jeho laskavost, humor
i zapálení pro věc. Proto jsme ho
měli rádi a bylo nám líto, že už
mu příště z časových důvodů ne-
vyšlo přijet mezi nás.

Dnes víme, že bohužel nepři-
jede už nikdy. Zákeřná choroba
zapracovala a definitivně ukon-
čila jeho život v padesáti osmi
letech dne 3. října. Přátelé se
s ním rozloučí v úterý 13. října
v Praze v obřadní síni strašnic-
kého krematoria. Věnujme mu i my
tuto malou vzpomínku.

-ex-

Cesta za sluncem II.

O půl druhé v noci jsem na
ubytovnu doprovázel kolegyni
šéfredaktorku za urputného mrho-
lení. Moje žena pochopitelně
spala, protože jednak respektuje
mé pracovní povinnosti a jednak
byla, jak jsem ve včerejším čís-
le podotknul, natolik otrávené
vysockým počasím, že místo skle-
ničky v Krakonoši vzala zavděk
krátkou četbou a snem o lepších
vyhlídkách. Plížil jsem se na
lože s modlitbou, aby to ten
Krakonoš nějak zařídil, jinak že
se už zcela znemožním a s Vyso-
kým se budu moci jít vycpat...

Osmá ranní rozhodla. Nebylo
třeba čekat na desátou. Dohled-
nost možná padesát kilometrů, na
Mísečky co bvs kamenem dohodil
a vycházka jak vyšitá. K prame-
nům, ke Sněžným jámám, na Vysoké
kolo, zpátky na Labskou a k Han-
čově mohyle, slunce na dosah, rů-
skutečně jen natáhnou ruku. Na-
pravo Němec, nalevo Němec, holý
smrky, ale barev jako na maská-
cích, voda zurčí po lučinách,
lišejník na skalínách, polský
voják se samopalem volá, že ču-
rat můžeš, ale na své straně,
Labská bouda je ošklivá příšera
a nikdo ji nemá rád, ani pan ve-
doucí, je zavřeno a v bufetu pi-
to vo za dvacet, pramen Labe zaka-
lený, zato ten pod Kociíolem jako

drůžička, čistý, průzračný, hrů-
za domyslet co z něj bude v Ham-
burku...

Proč to všechno píšu? Vůbec
ne proto, že bych měl strach ze
své ženy. (I když sobotní ráno
potvrdilo všechny mé dosavadní
zprávy o Vysokém a z jejichž
ověřování jsem měl ještě včera
obavy.) Tuto pouť za sluncem
jsme podnikli za Vás za všechny,
co se do míst lemujících panora-
ma před vysockým divadlem nikdy
nedostanete! Pořád sedíte v Ma-
lém sále, pijete fernet a beche-
rovku a to, že jste v Krkonoších
Vám maximálně připomene paní
Hejralová, když zpívá: Tam na
horách...

P.S. Omlouvám se Všemohou-
címu a Krakonošovi za kletby ji-

miž jsem včera častoval přechod
fronty, za který jistě nemohou.

-ag-

Kurs praktické režie
patří už po několik let k vysoc-
ké přehlídce. Vůbec přímo
neodmyslitelně. Letos se přihlá-
silo celkem 18 frekventantů.
Každý den po večerním představe-
ní budou už tradičně okupovat
půdičku Krakonoše, aby si poho-
vořili o tom co právě viděli na
vysockých prknech. Dopoledne pak
budou přispívat k hodnotným di-
skusím při rozborovém
semináři. Bohužel ovšem nepřijel
neúnavný diskutér Jirka Pelikán,
který prý učí a má moc práce.

Odpoledne se stáhnou do požární
zbrojnice neboli hasičárny čili
hasišárny (jak ji překřtila Mir-
ka Císařová prý úmyslně, ale
kdo ví), aby tam pracovali pod
vedením svých osvědčených lekto-
rů. Káti Fixové a Milana
Schejbalová. Jestli i letos tak ja-
ko loni předvedou v závěru pře-
hlídky ukázky své práce nám zůs-
tává zatím utajeno. Nicméně pře-
jem hodně zdaru! -ex-

Jak vydáván Větrník?

V podstatě jako loni. Redak-
toři píší (novinkou je v tomto
čísle už jinde zmíněný počítač).
Napsané donesou - částečně stro-

jopis, částečně na disketě - Pepíkovi Hejralovi mladšímu, který vše nacpe do svého počítače a za kybicování redaktorů poskládá články a graficky upraví. Pak je sjet "šmírák", na němž jsou dělány korektury s maximální snahou vychytat co nejvíc chyb. Pak jsou opravené a uspořádané stránky napsány tiskárnou na blánu. To všechno se děje v noci. Časně ráno pak Větrník namnoží a zkompletuje Věra Nesvadbová. A pak dopoledne už můžete číst. -ex-

Prodej publikací

Loňská firma dr. Strotzer se letos proměnila ve firmu Mikešová.

Na druhu zboží a pestrosti nabídky to ovšem nic nemění. Opět budou k dostání divadelní a repertoárové publikace. Jen místo a doba prodeje prý dozná změn. Až se Jára rozkouká, bude prý prodávat všdycky a všude, kde se něco bude dít. V podstatě prý v poklusu. Takže kdo chce nakupovat, nechť začne neprodleně trénovat. Jestli je pro tento účel lepší běh, vytrvalostní nebo sprint se nám zatím nepodařilo zjistit. -ex-

Po (doteky)

V loňském roce jsme tolik volali po obnovení společenských večerů v požární zbrojnici nebo o nalezení jiné možnosti, kde bychom se všichni mohli v průběhu týdne večer setkávat. Byli jsme vyslyšeni a požární zbrojnice opět funguje! Kdo se včera nepřesvědčil, nechť tak neprodleně učiní. Určitě nebude litovat.

Také někdo jiný nám velmi udělal radost. Letos nemusíme vyhlašovat pátrání po vysockém starostovi Jindřichu Maturovi. Nejen, že se spolu s dalšími členy zastupitelstva objevil na včerejším představení, ale i jinak jde přehlídce "na ruku". Děkujeme a jsme rádi.

...a spad s kanajdy

Když už zmiňujeme městský úřad, musíme vás obeznámit, že letos nebude vítací ceremoniál zajišťovat pouze jediný člověk: budou se střídat ti jednotliví členové zastupitelstva, kteří o přehlídku a vítání souborů projeví zájem.

A ještě jedno zklamání a jedno potěšení s poděkováním: V noci z pátku na sobotu respektive ve dvě hodiny ráno se snažil soubor z Želče dobýt do Moravy, kde měl být ubytován. Ale nedobyl se, ač bylo původně slíbeno. V zoufalství se odebral do Sokolovny. Tam sice nebyl předem ohlášen, nicméně paní Ševčíková všechny ochotně ubytovala.

Na letošní přehlídce může být uděleno až 16 cen. Dvě z nich jsou finanční hotovost a bude je předávat Nadace A. Švehly, která pro tento účel věnovala 5.000 Kčs. 3.000 Kčs by měl obdržet soubor, který bude přímo nominován k účasti na Jiráskově Hronově, 2.000 Kčs pak soubor, který k zařazení do programu JH bude doporučen jako druhý. Dalšími dvěma cenami, tentokrát za individuální výkony, jsou dvě zlatá srdíčka věnovaná členy spolku

Krakonoš. Zbýlých 12 cen jsme zmiňovali už včera a jsou to skleněné výrobky od Harrachovských skláren. Odborná porota pochopitelně nemusí všechny ceny udělit. Všechno závisí na kvalitě inscenací i jednotlivých výkonů. Zatím nám nezbyvá než napjatě čekat, jak to všechno dopadne.

K tomuto výčtu cen vzkazuje Lenka Lázňovská z ARTAMY, že udělování zlata není ničím neobvyklým na tanečních soutěžích, a to i nižších, než národních: obvykle páry na prvních třech místech dostávají zlaté řetízky na krk. Ovšem na divadelní přehlídce je to rarita, takže Krakonošův divadelní podzim vlastně tímto významně vstupuje do českých divadelních dějin. Pokoukáté už?

P & P

Projektové
a stavební
práce

LH Servis
Hofman

Jablonec n/Nis
Obchodní, výrobní
a zprostředkovatelská
agentura

DIANA
GOLD
SEMILY

Velkoobchod s klenoty
orient
dárky

NADACE
ANTONÍNA ŠVEHLY
Podpora venkova

Jako v zrcadle

Tak co říkáte na včerejšího "shawmena", dobrý, co? Představte si, že takových ptáků má lidský rod od nepaměti nepočítaně. Možná, že by to chtělo solidní kalibr právě pro dnešní číslo, protože je neděle a mělo by být více legrace neb se nedělá a pod. Listováním v "člověčím zrcadle" jsme neomylně narazili na polského myslitele Jerzy Lece. Pojďme si s ním zakonverzovat (zakonzervovat)...

- Nestačí mluvit k věci, musí se mluvit k lidem.
- To, že zemřel, není ještě důkazem, že žil.
- Přitulili se k sobě tak těsně, že už nezbylo žádné místo na city.
- "Má ptačí mozek", říkalo se o jistém orlu.
- Svobodu nelze simulovat.
- Znal jsem člověka, který měl tak absolutně falešný sluch, že kdyby se teoreticky vzdělal, vytvořil by určitě přelom v dějinách hudby.
- Kdo první pochopil vtip, má ještě dost času předstírat, že mu neporozuměl.
- Každý divák přináší do divadla svou vlastní akustiku.
- Když voda dosahuje tvých úst, nemusíš si už dělat starosti, že není pitná.
- Vždycky se najdou Eskymáci, kteří vypracují pro obyvatele Konga pokyny, co dělat v době tropických veder.
- Máme v zemi nevyužitě zásoby energie. Sebevědomí čtvrtinteligentů.
- Svět nemůže být obydlen samými Sokraty, nestačil by bolehlav.

Tak a pro dnešek to musí stačit. Protože není sice nejlepší v nejlepším přestat (mokrát jsme to chtěli dodržet, ale vždycky se to vymklo), ale se S.J.Lecem na konec ještě toto: "Jdi s časem, ale občas se vrať!" Zkuste to ... -ag-

zítrější program

pondělí 12. října 1992

- 9:00 rozborový seminář malý sál
- 11:15 schůze PV kuřárna
- 13:00 DS Žlutice: Čort
O líných strašidlech
- 14:15 Vítání DS Krakonoš před divadlem
- 14:30 kurs praktické režie PZ
- 14:30 vítání DS Žlutice MÚ
- 15:00 vítání DS Žlutice Krakonoš
- 19:30 DS Krakonoš: Procházka
Klíče na neděli
- 21:00 zasedání poroty kuřárna
- 21:30 kurs praktické režie
- 22:00 posezení DS Žlutice + Krakonoš

Upozornění: Hasiči v hasišárně denně hasí žízeň těch co planou pro amatérské divadlo a to úderem dvacáté hodiny večerní.

Větrník, zpravodaj 23. národní přehlídky vesnických divadelních souborů Krakonošův divadelní podzim. Vydává přípravný výbor NP VDS. Redakce Alena Exnarová a Alexandr Gregar. Technické zpracování Ing. Josef Hejral/ Jana Pokorná Cena 2 Kčs